

קולנוע

קאן

חדשות

מהפסטיבל

בלגיה, והיא צרפתיה שבאה עימו לגור איתו, בלי נשואין. היא רוצה להתחתן. הוא לא. היא סנטימנטלית, רומנטית, והוא קר מזג, אדיש.

שניהם עובדים במחזה כלאדם (המוצג עכ"שיו בחאן בירושלים), היא בתור עוזרת ל- במאי והוא כמתרגם. זהו משל בוהיסטי, שעבר גילגולים רבים. על מלאך-המוות שי ניתנה לו זכות להרוג כל-אדם, והוא בא אל האיש הנקרא כלאדם ורוצה לקחת אותו עימו, וכלאדם מבקש שיתן לו שהות לקחת עימו ידיו, לדרך הארוכה. המלאך מסכים.

הוא רוצה לקחת את ידידו הקרוב, שנקרא הידידות. הידיד לא רוצה לבוא. הוא רוצה לקחת את חברו, הנקרא הרכוש, וגם הוא לא רוצה לבוא. הוא רוצה לקחת את הי- תאוה, את התשוקה, איש לא רוצה. ורק חברתו, האהבה, נשארת לצידו והולכת עימו. העבודה על המחזה הזה מעלה בין שני האנשים את חילוקי-הדעות שלהם, יעוזרת להם גם להבדיל את היחסים ביניהם, ובניגם לבין החיים. והסרט מגיע לשיא כשיום אחד... ברכבת, מתערב ביניהם המחזאי אי-

* לפני שמנהל פסטיבל קאן ראה את הסרט מצורה, אמרו עליו שהוא קצת אנטי-שמי, וקצת אנטי-ישראלי. אחרי שהוא ראה את הסרט, הוא הודיע שהוא עומד על כך שהכוכב שלו, גילה אלמגור, תהיה בי- הקרנת-הבכורה. אמרו לו שהיא עובדת, ו- הוא אמר: "כן, אני יודע, אבל איך זה אצ- לכס, ביום שישי ושבת לא עובדים, נכון? או נסדר את ההקרנה ליום שישי."

ואכן, גילה באה לפסטיבל לשלושים ש- עות, וביום הראשון חזרה כבר ארצה, בי- מטוס, ישר להצגה. אבל לפני שהיא חזרה, ניגש אליה המנהל ואמר לה: "אני רוצה שתחזרי הנה." וכשמנהל פסטיבל רוצה דבר כזה, הוא רוצה את זה בשם הפסטיבל כולו, ולכן הוא כבר הכין לה מלון, וכרטיסי- טיסה, ובסוף השבוע היא תהיה שם שוב.

רומיאו ויוליה

כשהוא מטפט על עץ, זה לא הולך

שית, עם סיוטים סוריאליסטיים נוסח ברגמן. הבעייה נשארת ותישאר. אבל הסרט נותן לה את הפיתרון שלו: "אם אתה מוכן לקבל את המוות, אתה יכול גם לשאת את החיים, ולא, גם החיים שלך יהיו זיוף, בריחה, שקר, בדידות."

זהו סרט מרשים, משום שהבעיות שבו לא מתגברות על הכנות שלו. על המישחק הטוב, על הצילומים האמנותיים.

מחוז

לזמן

ולמקום

רומיאו ויוליה (אלנבי, תל-אביב) פרנקו זפירלי ניסה להפוך את הסיפור הי- רומנטי והאפלטוני למשהו מוחשי יותר, בן- זמננו, משהו ארוטי, מיני, התפרצות אהבה של צעירים מודרניים. וזה מה שהרס את הסרט.

האהבה הקלילה והחמודה של בני זמננו לא הולכת עם המונולוגים של שקספיר. הדמויות וההתרחשויות של הסרט לא מתאי- מות למחזה. הסיפור הוצא מזמנו ומן הי- נוף המתאים לו, ולא ניתן לו נוף אחר ש- יהלום אותו.

כן, למשל, מונולוג המירפסת הפיוטי, הנפלא, נהרס כולו מפני שרומיאו עסוק בי- אותו זמן בטיפוס על עץ קרוב. הדיאלוגים שלו לא הולכים עם הטכסט, וכן גם סצינת המיטה, וכל האווירה בכלל.

חוץ מזה צילומי ורונה נהדרים, שני הי- נאהבים יפים ומקסימים, ארמונות, נסיכים, משרתים, סצינות המוניות, רעש, המומה, חלבושות, הווי התקופה, דמויות-מישנה נח- מדות, יחסים בין משרתים — כל זה ניתן בצורה מלבבת ומשחת את העין.

זה מה שנאמר: "עם שונאי ישראל כאלה, מי זקוק לאוהבי ישראל?"

* ומה אומרים כל מיני אנשים על הי- סרט הישראלי?

סם שפיגל אמר: "זוהי גולת הכותרת של הפסטיבל. אמנם עדיין לא הציגו את איזדורה, ואת זה, ואת מיט ברודי, ואת הי- סרט היוגוסלבי המצויין, אבל עד עכשיו זוהי גולת-הכותרת של הפסטיבל."

לוצינו ויסקונטי אמר: "אני רואה את הסרט ואני לא מבין איך אתם יכולים לחיות ככה. עם שלם. כל כך הרבה זמן." פרנסואז רייכנבך אמר: "יש למדינה שלכם הסברה רעה, אבל יש לכם סרטים טובים. זה יותר טוב מהכל."

עמום קינן אמר: "סרט ישראלי בלי אף גנרל, בלי אף מרש, הפלא ופלא."

והביקורות? הן אומרות: "אם מחפשים את השחקנית הטובה ביותר כדי לתת לה פרס, כבר אין צורך לחפש. היא נמצאה: גילה אלמגור" (פראנט טואר).

"זוהי הפתעה. רמת הביצוע, האיכות. זהו סרט לא-תעמולתי, מעניין, עשוי בצורה מר- גשת, פיוטית" (אובסרוטר).

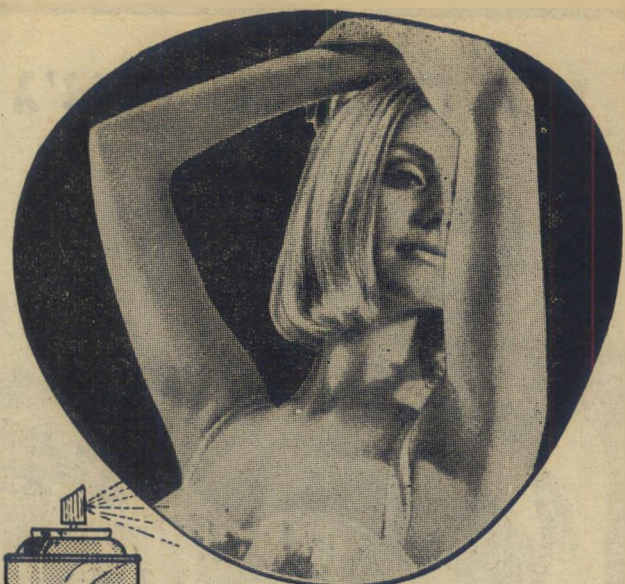
סרטים

המוות

קם

לתחייה

פעם אחת... ברכבת (תל-אביב, תל-אביב; צרפת) הבעייה היא איך להתחייס אל המוות. האם לקבל אותו בשיווי-נפש, כמו שהיא (אנוק אימה) אומרת, או לברוח ממנו, כמו שהוא (איב מונטן) עושה. הוא פרופסור לבלשנות באוניברסיטה בי-

משב רענן עם Stop diva דיאודורנט

בעית הזיעה באה על פתונה עם דיאודורנט דיוה

לגבר ולאשה-ספריי, סטיק פלש וסטיק כחול במחיר עממי

מכירת אמצעי מניעה באמצעות הדואר

לקבלת פרטים נא לפנות: טל-רסן בע"מ ת.ד. 3309, ירושלים שרות יעיל, דיסקרטי וסודי! 12 1/2% הנחה לכל השלוח מודעה זו.

CITROEN 2 CV צ'יסוואן 2 שבו

הופ עברנו!!!

כתבתנו החדשה: תל-אביב רח' טברסקי 6 פינת רח' בית אלפא חיבור הטלפון סרט הושלם!

מ. רביד חלקי חילוף ואביזרים למכוניות

שינוי כתובת -

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש